

[Finansministeren.]

kommunerne ligeledes er foreslået foretaget efter ensartede regler, der skulle tilsikre, at kommunerne stort set får dækning for den kommuneskat, som ville tilfalde dem efter lovgivningens almindelige regler. Endvidere fører det omtalte princip til en udvidelse af skattepligten, således at man sikrer sig, at alle, der gør tjeneste om bord, svarer sømandsskat. Dette vil navnlig få betydning for ugifte danske søfolk, som efter de gældende regler i en række tilfælde ikke har været afkrævet statsskat, og for udenlandske søfolk. Lovforslaget opstiller en særlig beskatningsform for alle her i landet hjemmehørende sømænd, hvorved der tages hensyn til den pågældende sømands forsørgerforhold m. v. Samme beskatningsform opstilles for sømænd, som er hjemmehørende i et af de andre nordiske lande, på Færøerne eller i Grønland. Andre sømænd, altså navnlig ikke-nordiske udlændinge, skal betale sømandsskatten efter en mere summarisk metode, idet skatten fastsættes til 15 pct. af den kontante løn uden fradrag og uden hensyntagen til forsørgerforhold m. v.

Som følge af sømandsskattens karakter af beskatning af den løbende indtægt opstår der særlige problemer, når denne beskatningsform skal tilpasses beskatningen i land. I de tilfælde, hvor sømanden har indtægt i land, samtidig med at han har indtægt om bord, skal man finde frem til det rette beskatningsniveau for indtægten i land, og i de situationer, hvor sømanden tiltræder tjeneste om bord eller ophører dermed, skal man føre den skat, der er pålignet ham, til afgang helt eller delvis, henholdsvis på ny påligne ham i skat i land. Da de i denne forbindelse opståede problemer i vidt omfang er af teknisk-administrativ karakter, skal jeg ikke komme nærmere ind på de på dette område foreslåede regler, men blot bemærke, at man har bestræbt sig for at gøre dem så enkle som muligt, og at vanskelighederne i vidt omfang vil bortfalde, såfremt man for alle går over til beskatning af den løbende indtægt. I øvrigt ligger det i lovforslagets karakter af nydannelse, at der ved dets praktisering muligvis kan vise sig problemer, som kan nødvendiggøre, at det senere tages op til revision.

Som tidligere bemærket fremsættes lovforslaget på grundlag af det af sømandsskatteudvalget udarbejdede udkast. Udvalget har under sit arbejde haft kontakt med de søfarendes og redernes organisationer og givet disse adgang til at udtale sig om de foreslåede regler, ligesom udvalget i videst muligt omfang har taget hensyn til de fra de nævnte organisationers side fremførte synspunkter.

Vedrørende den foreslåede afregning af kommuneskatten har udvalget haft kontakt med de kommunale organisationer.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger og til den udarbejdede betænkning, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Philip): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte: *forslag til lov om skibes bemanning, forslag til lov om nautiske eksaminer m. m. og forslag til lov om eksaminer for skibsmaskinmestre m. m.*

De tre lovforslag er nært sammenknyttet og er i det væsentligste enslydende med de forslag, der fremsattes i folketingssamlingen 1956-57. Jeg kan derfor i det store og hele henholde mig til de bemærkninger, den tidligere handelsminister fremsatte ved fremsættelsen af de tidligere forslag. Efter førstebehandlingen gik forslagene dengang i udvalg, men udvalget nåede ikke at tilendebringe arbejdet, hvorfor forslagene nu genfremsættes.

På ganske enkelte punkter er der foretaget ændringer, og jeg finder det derfor naturligt — ud over at henvise til bemærkningerne — at fremkomme med nogle enkelte kommentarer til de mere betydende ændringer.

I den beretning, folketingsudvalget afgav den 12. april 1957, rejste udvalget bl. a. spørgsmålet om forhøjelse af tonnagegrænsen for de skibe, som sætteskipperne skal have adgang til at føre. Under hensyn til de forbedringer i sætteskipperuddannelsen, som muliggøres ved gennemførelsen af forslaget til lov om nautiske eksaminer, har man fundet det forsvarligt at lade personer, der har erhvervet sætteskipperbevis, føre ikke-passagerskibe på indtil 300 tons. Man har yderligere forhøjet tonnagegrænsen for

[Handelsministeren.]

skibe, der kan føres af sætteskipperne, der i mindst 5 år har ført skib, til 500, jfr. i det hele § 5 i forslaget til lov om skibes bemanding.

Udvalget har ligeledes fremsat ønske om, at der skabes klarhed med hensyn til bemandingen af skibe af shelterdæktypen, idet der var fremkommet nogen kritik af den praksis, der har fundet udtryk i et cirkulære fra 1933 til mønstringsbestyrerne, hvorefter et skibs tonnage med åbent shelterdæk skal lægges til grund ved beregningen af dæksmandskabets størrelse. Spørgsmålet er yderst aktuelt, fordi der findes et betydeligt antal skibe af denne type, og fordi mange af dem sejler snart med shelterdækket åbent, snart lukket, med den konsekvens, at tonnage til stadighed skifter.

For så vidt muligt at opnå internationalt ensartet praksis er det herefter i lovforslaget foreslået, at den til enhver tid i skibets målebrev angivne tonnage bliver afgørende for bemandingens størrelse. Formelt er denne ændrede praksis indarbejdet i bemandingslovens § 2, punkt 4, der omtaler definitionen af „tons“, og hertil kommer yderligere, at denne ændrede definition af tons vil lette myndighedernes kontrol med, at et skib er forskriftsmæssigt bemandedt.

Om ændringerne i § 40 tillader jeg mig i det hele at henvide til bemærkningerne til lovforslaget.

Om den såkaldte „aspirantordning“ vil jeg gerne gøre et par bemærkninger.

Ved antagelse af styrmandslærlinge sikrer man de fremtidige navigatører den bedste mulige praktiske uddannelse; og at dette på lang sigt må være til gavn for handelsflåden, behøver næppe nærmere argumentation. Men også af en anden grund må gennemførelse af en aspirantordning være ønskelig. Forholdet er jo for tiden det, at der eksisterer en vis skævhed i mandskabsgrupperingen inden for handelsflåden, idet der gør sig en mere og mere mærkbar mangel på navigatører gældende. Det må derfor også af hensyn til beskæftigelsesmulighederne for det øvrige mandskab om bord være ønskeligt, at man benytter enhver vej til at forøge antallet af styrmandsuddannede folk, når det som her kan gøres uden at svække andres muligheder for at opnå samme uddannelse til navigatører og uden at formindske

det øvrige mandskabs mulighed for at finde beskæftigelse om bord. Der er derfor i bemandingslovens § 7 indsat en ny bestemmelse, stk. 7, som forudsætter, at der kan være aspiranter til stede i skibene.

Endvidere har man efter nærmere at have overvejet det af det ærede medlem hr. Gideon ved forslaget til lov om nautiske eksaminer under førstebehandlingen anførte om den foreslåede ændring i skoleskibsloven ment helt at kunne ophæve denne lov. Jeg henviser til forslaget § 29, stk. 2, og forslagets bemærkninger.

Om forslaget til lov om eksaminer for skibsmaskinmestre vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der fra Færøernes landsstyres side er stillet forslag om, at de nugældende maskinpasser- og motorpasserprøver opretholdes for Færøerne, uanset at maskinmesteruddannelsen ønskes opretholdt som fællesanliggende. Dette hensyn vil dog formentlig kunne tilgodeses ved i medfør af § 9 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre at overlade det færøske hjemmestyre at udfærdige regler for, hvilke eksaminer der skal kræves for erhvervelse af sønæringsbeviser, der alene giver adgang til at udmønstre med færøske skibe. Spørgsmålet egner sig formentlig bedst til en nærmere drøftelse i det udvalg, jeg går ud fra vil blive nedsat til behandling af forslagene.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale alle tre lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt.

Valgt blev: *Johs. E. Larsen, Bladt, Lund Jensen, Th. Mikkelsen, Poul Nilsson, P. A. Rasmussen, Chr. Thomsen, Slipsager, Kristian Kristensen, Ejnar Hansen, Søren Jensen, Kr. Juul, Conrad Kofoed, Sønderup, Clausen (Olufskjær), Asger Jensen og Aage Petersen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af lov om statens materialprøveråd.

Valgt blev: *Mørk, Dupont, Heising, Lund Jensen, Wiggo Larsen, Waldemar Laurson, Ravn, Baunsgaard, Niels Andersen, Ejner Kristensen, Justesen, Axel Kristensen, Kryger, Paabøl, H. K. Sørensen, Fanger og Adolph Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til beværterlov.

Valgt blev: *Axel Ivan Pedersen, Ditlevsen, Peter Jørgensen, K. Axel Nielsen, Edel Saunte, Astrid Skjoldbo, Strøm, Aage Fogh, Niels Andersen, Vagn Bro, Alfred Bøgh, Heilesen, Anker Lau, Helga Pedersen, Weikop, Hanne Budtz og Aage Petersen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Valgt blev: *Retoft, Francke, Hjortnæs, Erhard Jakobsen, Peter Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Sofie Pedersen, Aage Fogh, Niels Andersen, Alfred Bøgh, Vagn Bro, Heilesen, Axel Kristensen, Peter Larsen, Weikop, Aage Petersen og Gertie Wandel.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om kommunale valg og

forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende ophævelse af visse bestemmelser om tab af valgret og valgbarhed til offentlige forsamlinger eller råd).

Valgt blev: *Holger Eriksen, Ove Hansen, Holger Larsen, M. Larsen (Kolding), Lars M. Olsen, Carl Petersen, Edel Saunte, Aage Fogh, Gudrun Bjørner, Jens Chr. Christensen, N. Chr. Christensen, Lorentzen, Harald Nielsen, Østergaard, Poul Sørensen, Asger Jensen og Jørgen Jørgensen (Ullerup).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1957 vedtagne konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 85, fremsættelsen i tidenden sp. 272).

Sagen sattes til forhandling.

Nina Andersen: Den foreliggende konvention er en følge af de kendsgerninger med hensyn til tvangsarbejde, som man er blevet gjort bekendt med i årene efter krigen. Der fandtes jo allerede vedtaget i 1930 af den internationale arbejdskonference en konvention om tvungen eller pligtmæssigt arbejde, hvorved de lande, som ratificerede konventionen, påtog sig så hurtigt som muligt at afskaffe — med enkelte undtagelser — tvungent eller pligtmæssigt arbejde. Imidlertid blev det i årene umiddelbart efter den anden verdenskrig klart, at der mange steder forekom tvangsarbejde af en sådan karakter, at det ikke faldt ind under konventionen af 1930. Der blev derfor mellem Det internationale Arbejdsbureau og De Forenede Nationer truffet aftale om, at man i fællesskab skulle undersøge stillingen i de forskellige lande. Denne komité afgav i 1953 en rapport, og denne afslørede forhold, som afgjort måtte give anledning til drøftelser og til udarbejdelse af en konvention.

Formanden: Jeg vil gerne have mere ro i salen.

Nina Andersen: Derefter har så Det internationale Arbejdsbureau beskæftiget sig med sagen, og det forelagde til første behandling i fjor en konvention om afskaffelse af tvangsarbejde. Denne konvention gav anledning til mange drøftelser, også fordi visse repræsentanter var af den opfattelse, at den ikke var tilstrækkelig dækkende på visse punkter. Den indeholdt et forslag om, at man ikke måtte bruge tvangsarbejde som middel til politisk tvang eller opdragelse eller som straf for at have eller give udtryk for politiske synspunkter eller synspunkter,